

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р4 р 25/2023
27.09.2023. године
Београд

Врховни суд, судија Весна Субић, одређена годишњим распоредом послова у суду у смислу члана 7. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, у предмету предлагача АА из ..., коју заступа пуномоћник Витомир Виторовић, адвокат из ..., одлучујући о приговору ради убрзавања поступка, донео је дана 27.09.2023. године

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, приговор предлагача АА из ..., ради убрзавања поступка у предмету Врховног суда Рев2 1801/2022.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

Образложење

Предлагач је, преко пуномоћника, дана 29.06.2023. године поднео Врховном суду приговор ради убрзавања поступка у предмету тога суда Рев2 1801/2022. Предложио је да Врховни суд усвоји приговор, утврди повреду права на суђење у разумном року и наложи поступајућем судији да предузме одговарајуће процесне радње које ће делотворно убрзати поступак.

Одлучујући о приговору на основу чланова 7, 9. и 10. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ бр. 40/15), Врховни суд је оценио да је приговор неоснован.

Након спроведеног испитног поступка, увидом у електронски извештај писарнице Врховног суда и увидом у податке Централизованог система за управљање предметима на стандардизовани начин Врховног суда – САПС и изјашњење судије задуженог за поступање у предмету Рев2 1801/2022 утврђено је да је предлагач поднео тужбу Првом основном суду у Београду дана 18.05.2018. године против „ЈП Пошта Србије“ ради поништаја решења о престанку радног односа, враћања на рад и исплате. Након изведених доказа саслушањем тужиле и сведока и вештачењем од стране вештака економско финансијске струке, на рочишту одржаном 05.03.2021. године, закључена је главна расправа. Првостепена пресуда П1 1776/18 донета је 05.03.2021. године којом је одбијен тужбени захтев и иста је достављена пуномоћнику тужиле 14.04.2021. године, а пуномоћнику тужене 16.04.2021. године. Пресудом Апелационог

суда у Београду Гж1 2677/21 од 16.11.2021. године преиначена је првостепена пресуда у погледу датума престанка радног односа и поништено је решење туженог бр. ... од 20.04.2018. године, па је утврђено да је тужили престало радни однос 17.05.2018. године, док је у преосталом делу жалба тужиле одбијена и првостепена пресуда потврђена. Тужилца је изјавила ревизију 21.02.2022. године, предмет је примљен у Врховном суду ради доношења одлуке о ревизији дана 06.06.2022. године. На седници већа одржаној 30.08.2023. године донета је одлука о ревизији, те је предмет са одлуком предат Одељењу судске праксе 01.09.2023. године, ради отправљања из суда.

Одредбом члана 32. став 1. Устава Републике Србије прописано је да свако има право да му независан, непристрасан и законом већ установљени суд правично и у разумном року, јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и оптужбама против њега.

Одредбом члана 6. став 1. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода („Службени лист СЦГ“-Међународни уговори бр. 9/03, 5/05 и 7/07, „Службени гласник РС“-Међународни уговори бр. 12/10 и 10/15), између осталог, прописано је да свако током одлучивања о његовим грађанским правима и обавезама или о кривичној оптужби против њега има право на правичну и јавну расправу у разумном року пред независним и непристрасним судом образованим на основу закона.

Одредбом члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року прописано је да при одлучивању о правним средствима којима се штити право на суђење у разумном року уважавају се све околности предметног суђења, пре свега сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог органа, природа или врста предмета суђења или истраге, начина предмета суђења или истраге по странку, понашање странке током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, затим и поштовање редоследа решавања предмета и законски разлози за заказивање рочишта и главног претреса и израду одлуке.

Разумна дужина трајања судског поступка представља оптимално потребно време да се одлучи о праву странке које је спорно, да би се отклонила неизвесност, а странка добила сазнање да ли јој спорно право припада, чиме се обезбеђује правна сигурност странака.

Оптимално време потребно за окончање поступка је релативна категорија која се процењује у сваком конкретном случају на основу околности које се тичу сложености чињеничних и правних питања у судском поступку, понашања подносиоца захтева за заштиту права на суђење у разумном року, поступања суда, природе захтева, односно значаја предмета спора за подносиоца захтева.

Имајући у виду наведене законске одредбе, као и утврђене чињенице, Врховни суд је закључио да предлагачу није повређено право на суђење у разумном року у предмету Врховног суда Рев2 1801/2022. Време трајања поступка у целини је битно мерило за примену стандарда права на суђење у разумном року. Европски суд за људска права је кроз своју праксу оквирно утврдио време трајања поступка у различитим инстанцама, изражавајући мишљење да је у границама разумног рока другостепени поступак који траје до пет година.

У конкретном случају тужба – иницијални акт је поднет 18.05.2018. године, након изјављивања ревизије предмет Апелационог суда Гж1 2677/2021 достављен је Врховном суду 06.06.2022. године, са предметом Првог основног суда у Београду П1 1776/2018, заведен је под бројем Рев2 1801/2022 и предат саветнику у припремном одељењу дана 08.06.2022. године, након чега је предметом био задужен поступајући

судија. Предмет је извећан на седници већа 30.08.2023. године и предат судској пракси 01.09.2023. године, заједно са одлуком по ревизији, ради отправљања из суда.

Имајући у виду тражену правну заштиту, Врховни суд сматра да предлагачу није повређено право на суђење у разумном року без обзира на дужину трајања поступка, с обзиром да је поступак правноснажно окончаан у границама разумног рока (у року од три ипо године од подношења тужбе до доношења другостепене одлуке). Право предлагача није повређено ни у поступку пред Врховним судом јер је одлука донета 30.08.2023. године, па се поступање овог суда не може оценити као неажурно или ван разумног рока.

Поред тога, предмет је предат судској пракси 01.09.2023. године ради отправљања из суда, па нема разлога да се наложе процесне радње које делотворно убрзавају поступак у смислу одредбе члана 11. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року, што представља још један разлог за одлуку о неоснованости приговора предлагача.

Из наведених разлога Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 10. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Предлагач није успео у поступку по приговору за убрзање поступка, па нема право на трошкове тог поступка које је тражио и определио, применом члана 153. Закона о парничном поступку у вези члана 7. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку. Зато је одлучено као у ставу другом изреке.

С у д и ј а
Весна Субић,с.р.

Поука о правном леку:

Против овог решења предлагач има право жалбе
Врховном суду у року од 8 дана од
дана пријема овог решења.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић